بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ نَحۡمَدُہٗ وَنُصَلِّیۡ عَلٰی رَسُوۡلِہِ الۡکَرِیۡمِ وَعَلٰی عَبۡدِہِ الۡمَسِیۡحِ الۡمَوۡعُوۡدِ

பத்ர் போரில் கலந்து கொண்ட ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது மகத்துவமிக்க சஹாபாக்களான ஹஸ்ரத் உபைதா பின் ஸைது அன்ஸாரி (ரலி), ஹஸ்ரத் ஸாஹிர் பின் ஹராம் அஷ்ஜயி (ரலி), ஹஸ்ரத் ஸைது பின் கதாப் (ரலி), ஹஸ்ரத் அபாதா பின் ஹஷ்ஹாஷ் (ரலி), ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ஜத் (ரலி) மற்றும் ஹஸ்ரத் ஹாரிஸ் பின் அவ்ஸ் பின் மஆஸ் (ரலி) போன்றோர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து ஈமானுக்கு வலுவூட்டக்கூடிய சம்பவங்கள்

சய்யிதுனா அமீருல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா மஸ்ரூர் அஹ்மது ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுதஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் இலண்டனிலுள்ள பைத்துல் ஃபுதூஹ் பள்ளிவாயிலில் 07 டிசம்பர் 2018 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

இன்று நான் எடுத்துக் கூற இருக்கின்ற சஹாபாக்களில் முதலாவது சஹாபியின் பெயர் ஹஸ்ரத் உபைது பின் ஸைது அன்ஸாரி ஆகும். இவர்கள் பனூ அஜ்லான் கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்களாவார்கள். பத்ர், உஹது போர்களில் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஹஸ்ரத் மஆஸ் பின் ரிஃபா தனது தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்: நானும் எனது சகோதரரான ஹஸ்ரத் ஹல்லாது பின் ராஃபியும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு ஒட்டகத்தில் பயணம் செய்து பத்ரை நோக்கி சென்றோம். எங்களுடன் உபைது பின் ஸைது அவர்களும் இருந்தார்கள். நாங்கள் பரீது என்ற இடத்தை அடைந்தோம். அது ரோஹக் என்ற இடத்திற்கு பின்னால் இருக்கின்றது. அப்போது எங்களது ஒட்டகம் அமர்ந்து விட்டது. அப்போது நான், அல்லாஹ்விடம் இவ்வாறு துஆ செய்தேன். அதாவது அல்லாஹ்வே! நாங்கள் உன்னிடம் காணிக்கையாக இதை வேண்டுகின்றோம். நாங்கள் மதீனா சென்றடைந்து விட்டால் இந்த ஒட்டகத்தை குர்பானி கொடுத்து விடுவோம்.

நாங்கள் இதே நிலையில் இருந்தபோது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் எங்களை கடந்து சென்றார்கள். உங்கள் இருவருக்கும் என்னவாயிற்று என்று பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடத்தில் கேட்டார்கள். நாங்கள் முழு சம்பவத்தையும் கூறினோம். அன்னார் வுளு செய்தார்கள். எஞ்சியிருந்த தண்ணீரில் தனது உமிழ் நீரை இட்டார்கள். பிறகு அன்னாரது கட்டளையினால் நாங்கள் ஒட்டகத்தின் வாயை திறந்தோம். அன்னார் ஒட்டகத்தின் வாயில் சிறிதளவு தண்ணீரை ஊற்றினார்கள். பிறகு அதன் தலையிலும், அதன் கழுத்திலும், அதன் திமிலிலும், அதன் முதுகிலும் மேலும் சிறிதளவு தண்ணீரை ஒட்டகத்தின் வாளிலும் ஊற்றினார்கள். பிறகு அன்னார் துஆ செய்தார்கள்: அல்லாஹ்வே! ராஃபியையும் ஹல்லாதையும் இதில் சவாரி செய்து கொண்டு செல்வாயாக.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சென்று விட்டார்கள். நாங்களும் செல்வதற்காக எழுந்து நின்றோம். செல்ல ஆரம்பித்தோம். எதுவரையென்றால் நாங்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை முன்ஸிஃப் என்ற இடத்தின் ஆரம்பப் பகுதியிலேயே கண்டோம். எல்லோரையும் விட எங்களது ஒட்டகம் பயணக் குழுவில் முன்னே சென்றது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் எங்களைக் கண்டு புன்முறுவல் செய்தார்கள். நாங்கள் சென்று கொண்டே இருந்தோம். எதுவரையென்றால் நாங்கள் பத்ர் மைதானத்தை சென்றடைந்தோம். பத்ரிலிருந்து திரும்பியபோது எங்களது ஒட்டகம் முஸல்லா என்ற இடத்தை அடைந்ததும் அமர்ந்து விட்டது. பிறகு எனது சகோதரர் அந்த ஒட்டகத்தை அறுத்து அதன் கறியை சதகா கொடுத்து விட்டார். ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: இந்த சம்பவத்தில் உபைது பின் ஸைதும் இருந்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் ஸாஹிர் பின் ஹராம் அல் அஷ்ஜயி ஒரு சஹாபி ஆவார்கள். பத்ர் போர் சஹாபி ஆவார். அன்னார் அஷ்ஜஆ கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்கள். பத்ர் போரில் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடன் கலந்து கொண்டார்கள்.

ஹஸ்ரத் அனஸ் பின் மாலிக் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: கிராமப் புறத்தில் ஒருவர் இருந்தார். அவரது பெயர் ஸாஹிர் ஆகும். அவர்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்காக கிராமத்திலிருந்து பொருட்களை தன்னுடன் கொண்டு வருவார்கள். அவர்கள் திரும்பிச் செல்லும்போது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு அதிகமான செல்வங்களையும், பொருட்களையும் கொடுத்து வழியனுப்பி வைப்பார்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறி வந்தார்கள்: ஸாஹிர் கிராமப் புறத்தைச் சார்ந்த நமது நண்பராவார். மேலும் நாம் இவரது நகர்புற நண்பர்கள் ஆவோம்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் இவர்கள் மீது அன்பு வைத்திருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் ஸாஹிர் அவர்கள் சாதாரண தோற்றத்தைக் கொண்ட நபராவார். ஒரு நாள் ஹஸ்ரத் ஸாஹிர் அவர்கள் கடைவீதியில் தமக்காக சில பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் வருகை தந்தார்கள். மேலும் பின்புறமாக தமது நெஞ்சோடு அவரை அணைத்துக் கொண்டார்கள்.

ஓர் அறிவிப்பில் வருகிறது: பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் பின்புறமாக வந்தவாறு அவரது கண்களில் தமது கரங்களை வைத்தார்கள். ஹஸ்ரத் ஸாஹிர் அவர்களால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை பார்க்க முடியவில்லை. நீங்கள் யார்? என்னை விட்டுவிடுங்கள் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை அடையாளங்கண்டு கொண்டபோது தமது முதுகுப் பகுதியினால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது அருளுக்குரிய நெஞ்சுப் பகுதியில் தேய்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் நகைச்சுவையாக, யார் இந்த அடிமையை வாங்குவார்கள் என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஸாஹிர் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே! என்னை யார் வாங்குவார்? என்னை வாங்குபவர் இழப்பிற்குரிய வியாபாரத்தை செய்யக்கூடியவராக இருப்பார் என்று கூறினார்கள். அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பார்வையில் நீர் இழப்பிற்குரிய வியாபாரப் பொருளல்ல. மாறாக, அல்லாஹ்விடத்தில் நீங்கள் விலைமதிப்பற்றவராவீர்கள் என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்வூது (ரலி) அவர்களும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது இந்த சம்பவத்தை ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறினார்கள்: நகர்ப்புறத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவருக்கும் கிராமப்புறத்தைச் சார்ந்த எவருடனாவது தொடர்பு இருக்கும். மேலும் முஹம்மதின் குடும்பத்தின் கிராமப்புற தொடர்பு ஸாஹிர் பின் ஹராமுடன் ஆகும்.

ஸாஹிர் பின் ஹராம் அவர்கள் பின்நாட்களில் கூஃபா இடம்பெயர்ந்து சென்று விட்டார்கள்.

அடுத்த சஹாபி ஹஸ்ரத் ஸைது பின் கத்தாப் ஆகும். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களின் மூத்த சகோதரர் ஆவார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பாகவே அன்னார் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் அன்னார் ஆரம்பத்தில் ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார்கள். பத்ர், உஹது, அகழ் போர்களிலும், ஹுதைபிய்யா மற்றும் பைஅத்தே ரிஸ்வானிலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடன் கலந்து கொண்டார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அன்னாருக்கும் ஹஸ்ரத் மஆன் பின் அதீ அவர்களுக்கும் சகோதரத்துவ பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த இரண்டு சஹாபாக்களும் யமாமா போரில் ஷஹீதானார்கள்.

உஹது போரின் நாளன்று ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்தவாறு, எனது போர் கவசத்தை அணிந்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்கள் சிறிது நேரம் அதை அணிந்து விட்டு போர் நேரத்தில் அதை கழற்றி விட்டார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் போர் கவசத்தை கழற்றியதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார்கள். அதற்கு ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்கள், நீங்கள் எதனை விரும்புகின்றீர்களோ நானும் அந்த ஷஹாதத்தை அடையவே விரும்புகின்றேன் என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் ஸைது பின் கத்தாப் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: ஹஜ்ஜத்துல் விதா சந்தர்ப்பத்தில் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களது அடிமைகளை கருத்தில் கொள்ளுங்கள். உங்களது அடிமைகளை கருத்தில் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உண்ணுபவற்றிலிருந்தே அவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள். நீங்கள் அணிபவற்றையே அவர்களுக்கும் அணியக் கொடுங்கள். அவர்களிடம் ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டு விட்டால், நீங்கள் அவர்களை மன்னிக்க விரும்பவில்லை என்றால் அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! நீங்கள் அவர்களை விற்று விடுங்கள். அவர்களுக்கு தண்டனை வழங்காதீர்கள்.

யமாமா போரில் முஸ்லிம்களின் கால்கள் தடுமாற்றம் அடைந்தபோது ஹஸ்ரத் ஸைது பின் கத்தாப் அவர்கள் உரத்த குரலில், அல்லாஹ்வே! நான் உன்னிடம் எனது தோழர்கள் புறமுதுகு காட்டியதற்காக மன்னிப்புக் கோருகின்றேன். பெரும் பொய்யனான முஸைலமா மற்றும் மஹ்கம் பின் துஃபைல் செய்த பணியிலிருந்து உம்மிடத்தில் எனது குற்றமின்மையை வெளிப்படுத்துகின்றேன்.

பிறகு அன்னார் கொடியை வலுவாக பற்றிப் பிடித்தவாறு எதிரிகளின் படையை முந்திச் சென்றவாறு தனது வாளின் மூலமாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார்கள். எதுவரை என்றால் அன்னார் ஷஹீதானார்கள். ஹஸ்ரத் ஸைது ஷஹீதானபோது ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், அல்லாஹ் ஸைதின் மீது கருணை காட்டுவானாக. எனது சகோதரன் இரண்டு நன்மைகளில் என்னை விட முந்திச் சென்று விட்டார் என்று கூறினார்கள். அதாவது இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதிலும் எனக்கு முன்பாக அவர் இஸ்லாத்தை தழுவினார். மேலும் அவர் எனக்கு முன்னரே ஷஹீதும் ஆகி விட்டார்.

ஓர் அறிவிப்பில் வருகிறது: ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் முதம்மின் பின் நவேராவை மரணித்த தமது சகோதரனான மாலிக் பின் நவேராவின் நினைவாக கவிதைகள் கூறுவதைக் கேட்டார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், எனக்கும் உம்மைப் போன்று இவ்வாறு கவிதை படிக்க தெரிந்திருந்தால் நீர் கவிதை கூறியது போன்று நானும் எனது சகோதரரான ஸைதின் நினைவாக கவிதைகள் கூறியிருப்பேன் என்று கூறினார்கள். அதற்கு முதம்மின் பின் நவேரா, உமது சகோதரர் இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றது போல் எனது சகோதரர் சென்றிருந்தால் நான் ஒருபோதும் கவலைப்பட்டிருக்கமாட்டேன் என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், இன்று வரை எவரும் நீர் கூறியதைப் போன்று எனக்கு இரங்கல் கூறியது கிடையாது என்று கூறினார்கள்.

இந்த சம்பவத்தைப் பற்றி இன்னும் விளக்கமாக ஓர் அறிவிப்பில் கிடைக்கின்றது. அதாவது ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் ஹஸ்ரத் முதம்மின் பின் நவேராவிடம், உமது சகோதரனைக் குறித்து உமக்கு எந்த அளவுக்கு துக்கம் இருக்கின்றது என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் தமது கண்களின் பக்கம் சைகை செய்தவாறு, எனது இந்த கண்கள் இந்த கவலையினாலேயே வீணாகி விட்டன. நன்றாக இருந்த எனது கண்களினால் நான் எந்த அளவு அழுதேன் என்றால் வீணாகிப் போன எனது கண்களும் கூட கண்ணீர் வடிப்பதில் அதற்கு உதவி செய்தன என்று கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், இது எப்படிப்பட்ட கவலை என்றால், ஒருவர் அழியக்கூடிய ஒருவருக்காக இப்படிப்பட்ட கவலையை ஒருபோதும் வெளிப்படுத்தியிருக்க மாட்டார் என்று கூறினார்கள். பிறகு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், அல்லாஹ் ஸைது பின் கத்தாபின் மீது கருணை காட்டுவானாக. நான் கவிதை கூற ஆற்றல் பெற்றவனாக இருந்திருந்தால் எவ்வாறு நீங்கள் உங்களது சகோதரருக்காக அழுகின்றீர்களோ அவ்வாறு நிச்சயமாக ஸைதிற்காகவும் நான் அழுதிருப்பேன் என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் முதம்மிம் அவர்கள், அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே! எனது சகோதரர் யமாமா போரில் உங்களது சகோதரரைப் போன்று ஷஹீதாகி இருந்தால் அதனால் நான் ஒருபோதும் அழ மாட்டேன் என்று கூறினார்கள். இந்த கூற்று ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களது உள்ளத்தை தொட்டது. தனது சகோதரர் தொடர்பாக அன்னாருக்கு மனநிறைவு ஏற்பட்டது. ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களுக்கு தமது சகோதரரின் பிரிவினால் மிகுந்த துக்கம் இருந்தது.

அன்னார் கூறினார்கள்: தென்றல் காற்று வீசும் போது அது என்னிடம் ஸைதின் நறுமணத்தை கொண்டு வருகின்றது.

ஹஸ்ரத் ஸைது பின் கத்தாப் அவர்களை அபூ மர்யம் அல்ஹன்ஃபி என்பவர் ஷஹீதாக்கினார். அபூ மர்யம் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்க அவர்களிடம், நீங்கள்தான் ஸைதை ஷஹீதாக்கினீர்களா? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் உமர் அவர்களிடம், அமீருல் முஃமினீன் அவர்களே! அல்லாஹ் ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்களுக்கு என் கைகளின் மூலமாக கண்ணியத்தை வழங்கியுள்ளான். எனது கைகளினால் அவரை இழிவடையச் செய்யவில்லை என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் அபூ மர்யமிடம், உமது கருத்தின்படி யமாமா போரில் உங்களைச் சார்ந்த எத்தனை நபர்களை முஸ்லிம்கள் கொலை செய்திருப்பார்கள் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அபூமர்யம், 1400 நபர்களை அல்லது அதை விட அதிகமாக என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், கொல்லப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு தீயவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று கூறினார்கள். அபூமர்யம் அவர்கள், அல்லாஹ்விற்கே எல்லாப் புகழும். அவன் என்னை எஞ்சியிருக்கச் செய்துள்ளான். எதுவரையென்றால் அவனது நபிக்காகவும், முஸ்லிம்களுக்காகவும் அவன் விரும்பிய மார்க்கத்தின் பக்கம் என்னை குனியச் செய்தான் என்று கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் அபூமர்யமின் இந்த கூற்றினால் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அபூமர்யம் அவர்கள் பிற்காலத்தில் பஸ்ராவின் காஸியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

அடுத்த சஹாபியின் பெயர் ஹஸ்ரத் உபாதா பின் ஹஷ்ஹாஷ் ஆவார்கள். ஹஸ்ரத் மஹ்ஸர் பின் ஸியாது அவர்களின் சகோதரனின் மகனாவார்கள். ஹஸ்ரத் உபாதா பின் ஹஷ்ஹாஷ் அவர்கள் பத்ர் போரில் கலந்து

கொண்டார்கள். அன்னார் கைஸ் பின் ஸாயிபை பத்ர் போரில் கைது செய்தார்கள். ஹஸ்ரத் உபாதா பின் ஹஷ்ஹாஷ் உஹது போரில் ஷஹீதானார்கள். ஹஸ்ரத் நுஃமான் பின் மாலிக் மற்றும் ஹஸ்ரத் முஜஸ்ஸிர் பின் ஸியாது ஆகியோருடன் அன்னாரும் ஒரே கபரில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்.

அடுத்த சஹாபியின் பெயர் ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ஜத் ஆகும். அன்னாரது தந்தையின் பெயர் ஜத் பின் கைஸ் ஆகும். அன்னாரது சுட்டுப் பெயர் அபூ வஹப் ஆகும். அன்ஸார்களின் ஒரு கோத்திரமான பனூ சலமா கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்களாவார்கள். ஹஸ்ரத் மஆஸ் பின் ஜபல் தனது தாயின் தரப்பிலிருந்தும் அன்னாருடைய சகோதரர் ஆவார். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ஜத் அவர்கள் பத்ர் போரிலும், உஹது போரிலும் பங்கு பெற்றார்கள்.

அடுத்த சஹாபி ஹாரிஸ் பின் அவ்ஸ் பின் மஆஸ் ஆவார்கள். அன்னார் அவ்ஸ் கோத்திரத்தின் தலைவர் ஹஸ்ரத் ஸஅது பின் மஆஸ் அவர்களின் சகோதரரின் மகன் ஆவார்கள். பத்ர் போரிலும், உஹது போரிலும் பங்கு பெற்றார்கள்.

இவர்கள் தொடர்பாக இவ்வாறு கூறப்படுகிறது: 28–வது வயதில் அன்னார் உஹது போரில் ஷஹீதானார்கள். ஆனால் மற்றொரு அறிவிப்பில், அன்னார் உஹது போரில் அன்னார் ஷஹீதாகவில்லை என்று தெரிய வருகிறது.

ஹஸ்ரத் ஹாரிஸ் அவர்கள் தொடர்பாக கூறப்படுகிறது: அன்னார் கஅப் பின் அஷ்ரஃபை கொலை செய்தவர்களைச் சார்ந்தவர்களில் ஒருவர் ஆவார். இந்த தாக்குதலின்போது அன்னாரது கால்களில் காயங்கள் ஏற்பட்டன. மேலும் இரத்தம் பீறிட்டு வெளியேறியது. சஹாபாக்கள் அன்னாரை எடுத்துக் கொண்டு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். தம்முடன் இருந்தவர்களுடைய வாள் பட்டதனால் காயமடைந்தார்கள். எனவே அவர்களுடைய தோழர்கள் அவர்களை தூக்கிக் கொண்டு விரைவாக மதீனா வந்தடைந்தார்கள். மேலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ரத் ஹாரிஸ் பின் அவ்ஸ் அவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டிருந்த இடத்தில் தனது உமிழ்நீரை இட்டார்கள். அதனால் அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு அதன் வேதனை இருக்கவில்லை.

ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். அதாவது, அரபு நாட்டைச் சார்ந்த அனைத்து யூதர்களும் அவனை தமது தலைவராக கருதினர். ஆனால் நல்லொழுக்க ரீதியில் மிகவும் தீய ஒழுக்கங்களைக் கொண்ட மனிதனாவான். சூழ்ச்சி செய்வதிலும், குழப்பம் விளைவிப்பதிலும் குறிப்பான தகுதியைப் பெற்றிருந்தான். பெருமானார் (ஸல) அவர்கள் மதீனா ஹிஜ்ரத் செய்தபோது கஅப் பின் அஷ்ரஃப் மற்ற சில யூதர்களுடன் இணைந்து அந்த உடன்படிக்கையில் கலந்து கொண்டான். ஆனால் உள்ளுக்குள்ளேயே கஅவின் உள்ளத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சி மற்றும் பகைமையின் நெருப்பு கொளுந்து விட்டு எரிந்தது.

உடன்படிக்கையில் அவன் கலந்து கொண்டலும் உள்ளத்தில் நயவஞ்சகத்தன்மை இருந்தது. பத்ர் போருக்குப் பிறகு அவன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது. பத்ர் போருக்குப் பிறகு அவன் மக்காவை நோக்கி பயணம் செய்தான். அங்கு சென்று மக்காவாசிகளிடம், தனது பேச்சுத் தந்திரம் மற்றும் சொற்பொழிவு மற்றும் கவிதையின் மூலமாக முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக குறைஷிகளின் உள்ளத்தில் பழிவாங்கும் நெருப்பை மூட்டினான். ஒவ்வொரு கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக தூண்டினான். மேலும் முஸ்லிம் பெண்களைப் பற்றி தீய மற்றும் அருவருக்கத்தக்க கவிதைகளை எடுத்துக் கூறினான். எதுவரை என்றால், நபித்துவ குடும்பத்தின் பெண்களையும் பழித்துரைத்தான். மேலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை கொலை செய்வதற்கு கூட அவன் சூழ்ச்சிகளை செய்தான்.

இந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் சென்ற பிறகு, கஅபிற்கு எதிராக உடன்படிக்கையை முறித்தல், கிளர்ச்சி செய்தல், போருக்காக திட்டங்களை வகுத்தல், குழப்பம் விளைவித்தல், தகாத வார்த்தைகளை பேசுதல், அன்னாரை கொலை செய்ய சூழ்ச்சி செய்தல் போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் அதன் எல்லையை அடைந்தபோது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவின் தலைவர் என்ற முறையில் கபவின் நடவடிக்கையின் காரணமாக அவன் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். மேலும் தமது சஹாபாக்களிடம், அவனைக் இரகசியமாக கொலை செய்து விடுமாறு கூறினார்கள். இஇந்த பணியை அன்னார் அவ்ஸ் கோத்திரத்தின் கலப்பற்ற சஹாபியான முஹம்மது பின் முஸ்லிமா அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருந்தார்கள்.

காலையில் அவன் கொல்லப்பட்ட செய்தி பரவியது. அனைத்து யூதர்களும் பொங்கி எழுந்தனர். அடுத்த நாள் காலை யூதர்களின் ஒரு குழு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை சந்திக்க வந்தனர். மேலும் அன்னாரிடம், எங்களது தலைவர் கஅப் பின் அஷ்ரஃப் கொல்லப்பட்டு விட்டார் என்று குற்றம் சாட்டினர். இதைக் கேட்டு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், இது பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்று மறுக்கவில்லை. மாறாக, அன்னார் அவர்களிடம் கூறினார்கள்: கஅப் எந்த எந்த குற்றத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? பிறகு அன்னார் ஒவ்வொன்றாக கஅபின் உடன்படிக்கை மீறுதல், போருக்கான திட்டத்தை தீட்டுதல், குழப்பத்தை ஏற்படுத்துதல், தகாத வார்த்தைகளில் பேசுதல், கொலை செய்வதற்கு சூழ்ச்சி செய்தல் போன்ற அவன் செய்த நடவடிக்கைகளை நினைவூட்டினார்கள். இதனைக் கேட்ட அம்மக்கள் அஞ்சியவாறு அமைதியாகி விட்டனர். மேலும் அவர்களுக்கு, உண்மையான விஷயம் இதுதான் என்றும், மேலும் அவனுக்குத் தண்டனை கிடைக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்தது.

ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் அவர்கள் எழுதுகின்றார்கள்: ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஆகுமானதற்ற முறையில் ஒரு கொலையை செய்துள்ளார்கள். இது தவறாகும் என்று மேற்கத்திய வரலாற்றாசிரியர்கள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். இதற்கு அன்னார் இவ்வாறு பதில் எழுதுகின்றார்கள்: இன்றைய நாட்களில் நாகரிகத்தை பரப்புகின்றோம் என்று பறைசாற்றுகின்ற நாடுகளில் கூட குழப்பம், உடன்படிக்கையை முறித்தல், போருக்கான நெருப்பை மூட்டுவது, கொலைக்கான சூழ்ச்சி சய்வது போன்ற குற்றங்களுக்காக குற்றவாளிகளுக்கு கொலை செய்வதற்கான தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. பிறகு எதற்காக இந்த குற்றச்சாட்டு?

இரண்டாவது கேள்வி என்னவென்றால், கொலை செய்த விதம் தொடர்பானதாகும். கொலை ஏன் இரகசியமாக இரவில் செய்யப்பட்டது என்பதாகும். இது தொடர்பாக அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது அரபு நாட்டில் அன்று முறையாக எந்த அரசாங்கமும் இருக்கவில்லை. ஒரு தலைவரை அவர்கள் நியமித்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு கோத்திரமும் சுதந்திரமாகவும், சுயமுடிவு எடுக்கும் தகுதி பெற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். இவ்வாறிருக்கும்போது கஅத் தொடர்பான வழக்கை பதிவு செய்து அவனைக் கொல்வதற்கான தீர்ப்பை கொடுக்க முடியுமா? அல்லது பெற முடியுமா?. யூதர்கள் முஸ்லிம்களை ஏமாற்றி இருந்தனர். மேலும் சுலைம் மற்றும் உத்ஃபான் கோத்திரத்தினர் மதீனா மீது தாக்குதல் நடத்த ஆயத்தாக இருந்தனர்.

அந்த நேரத்தின் நிலைமையை சற்று சிந்தித்து பாருங்கள். முஸ்லிம்களுக்கு இதைத்தவிர வேற என்ன வழிதான் திறந்திருந்து என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். அதாவது ஒரு நபருடைய தூண்டுதலும், போர் செய்ய மக்களை அழைப்பதும், குழப்பத்தை பரப்புவதும் மற்றும் கொலை செய்வதற்கான சூழ்ச்சி செய்வது ஆகியவற்றின் காரணமாக அவர் உயிரோடு இருப்பதை தங்களுக்கும், தங்களது நாட்டின் அமைதிக்கும் அபாயமாக இருப்பதைக் கண்டு சுயமே தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக சரியான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து அவனை கொலை செய்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்றும் சிந்தியுங்கள். ஏனென்றால் அமைதியாக இருக்கின்ற பல குடிமக்களின் உயிர் அபாயத்தில் இருக்கும் நிலையில் மேலும் நாட்டினுடைய அமைதி சீர்குலைக்கப்படுவதை விடவும் மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய, குழப்பம் விளைவிக்கக்கூடிய இந்த நபர் கொலை செய்யப்படுவதே மிகவும் சிறந்ததாகும்.

எனவே 1300 வருடத்திற்கு பிறகு இன்று இஸ்லாத்தின் மீது ஆட்சேபனை செய்கின்றவர்களின் இந்த ஆட்சேபனை பொருளற்றதாகும். ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில் யூதர்கள் அன்னாரது பேச்சைக் கேட்டு எந்த குற்றச்சாட்டும் செய்யவில்லை. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், இஸ்லாம் தீவிரவாதத்தை விரும்புகின்ற மார்க்கம் என்றும் சுமத்தப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்தும் தவறாகும். அவர் தண்டனை பெறுவதற்கு தகுதி படைத்தவராக இருந்தார். பெருமானார் (ஸல்) அரசாங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் அவனுக்கு தண்டனை வழங்கினார்கள்.

அல்லாஹ் எப்போதும் இஸ்லாத்தை இந்த குழப்பத்திலிருந்து காப்பாற்றுவானாக. இக்காலத்தில் இஸ்லாத்தின் மறுமலர்ச்சிக்காக வந்த அல்லாஹ்வால் அனுப்பப்பட்ட வழிகாட்டி ஏற்றுக் கொள்வதற்கான நற்பாக்கியத்தை வழங்குவானாக. ஆமீன்

மொழியாக்கம்: முஅல்லிம் அ.கலீல் அஹ்மது